

K r i g s s a n g e .

Trondhjem, 1801.

Trykt hos Willum Stephanson.

Mel.: Op i brave Marseillianer ic.

Norges skjætte Sonner vi ere,
Frygt er fremmed for Nordmandens Barm.
For vort Fødeland Baaben vi bære;
Der er Sener og Marv i vor Arm :|:
Skjælv, du Forvoone, som Freden tør bryde
Med vor elste Konge og Land!
Vi sværge Alle som een Mand,
Vi vor Fiende Spidsen skal byde.
Vee den som gyde lod
Den mindste Draabe Blod.
Hver Landsmands Dod vi havne skal
Med tusind' Fienders Fald. :|:

Fader Christian! ej skal Du frygte,
Dine Nordmænd Dig trolose er!
Skulle disse Edlinge flygte,
Naar at Faren for Landet er nær :|:
Hver Mand i dit Norge er særdig at stride,
Naar du os op til Kampen lod,

Vor Lob er enten Heltens Død,
 Eller Sejrens Krands ved din Side.
 Ja! Nordmand have Mod
 At ofre Dig sit Blod!
 Vor Lob er kun — paa Land og See —
 At vinde eller døe. :|:

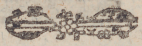
Vore Forfædre sloge som Løver;
 Deres Sønner leve igjen,
 Skal det gjelde om Heltemods Prøver,
 Vi skal vise, at Norge har Mænd, :|:
 Men Niddingsværk vort Navn ej vanære!
 Nej! selv i blodig Kamp og Slag,
 Og midt blandt Daabens Tordenbrag
 Skal os Pligten ubrodelig være!
 Ej Nordmand Bagten sveeg
 Og ansaae Krig for Leeg;
 Men naar han trolos Fiende fandt;
 Han kom — Han stred — Han vandt. :|:

S. Schive.

Mel.: Hvi sove Frankrigs Helte her.
 Eller Pyrenæer Hymnen.

See, Norge! dine Sønner her!
 Dig værdig vi ej skulle være,
 Nej, høit vi søerge En og Hver,
 At seire eller døe det er
 De Ofere vi dig frembære.
 Eil Kamp! til Kamp! og Sejren er
 :|: Den Krands vor Daad skal pryde, :|:
 O, den Pligt er os saa kjær
 For vort Fædreland at stride;

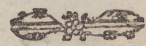
Skal vi tillade Voldsmands God,
 Fræk paa vort Norges Bredder træder;
 Ej Nordmand mangler Kraft og Mod,
 Ej sparer sidste Draabe Blod,
 Men yder det til Norges Hæder.
 Eil Kamp! til Kamp! og Selven er
 :|: Den Krands vor Daad skal pryde, :|:
 O, den Pligt er os saa kjær
 For vort Fædreland at stride!

Nej, uforsagt i Kampens Dyst
 Ej Norges Son for Faren bæver;
 Thi Kjæthed tronet i hans Bryst,
 At doe det er den Edles Lyst,
 Naar Fodelandets Held det kræver.
 Til Kamp! til Kamp! og Sejren er
 :|: Den Krands vor Daad skal pryde, :|:
 O, den Pligt er os saa tier
 For vort Fædreland at stride!

Ej Fædre skal med Harmen see
 Sin Vndlings Været vanslægtet være!
 Nej, kjæk og uforsagt som de,
 Skal Norges Mænd sig altid tæe,
 Som Børne for vort Norges Været!
 Til Kamp! til Kamp! og Sejren er
 :|: Den Krands vor Daad ska pryde, :|:
 O, den Pligt er os saa tier
 For vort Fædreland at stride!

W. Stephanson.

Mel.: Op i brave Marsellianer.
 Eller Marsellianermarschen.

Fædre! eder vi alle velsigne
 Hæder fulgte til Graven Enhver;
 Alle, alle vi eder skal ligne,
 :|: Kjæk og trofast som eder vi er. :|:
 Skal Norge dine Sønner ej kjende
 Hellige Pligter de skyldig er,
 O, Kulde vanslægtet ej meer
 Nordmænds Barm for Norges Hæder
 Nej, o Norge! see os, brande!
 Vi skal grunde din Roes!
 Nordmænd vi er, Døden vi seer,
 Trodsfer den sejrende!

Chor. | Nordmænd vi er, Døden vi seer,
 Trodsfer den sejrende!

Kom kun Voldsmand, i snart skal erfare,
 At vort Norge er Riempernes Boe,
 At vi mandigen veed at forsvare
 :|: Børes Frihed, vor Været, vor Roe, :|:
 Har i glemt og ej mere kan minde
 Folket Jorderig tiggend' om Fred;
 End Norges stolte Sønner veed,
 Sejrende Held for Norge at vinde.
 Nej, o Norge! ic.

Hører Osdingens mandige Stemme
 Raaber højt: Lyder Pligternes Lob!
 Kunde Nordmænd sin Fyrste forglemme,
 :|: See sit Land være Fremmedes Rov! :|:
 Hvad er det den Sejge kalder Fæer,
 Og Døden, at han frygter den,
 Bort med den Usling, Nordens Mænd
 Trodser Døden og Fiendens Skarer.
 Nej, o Norge! see os,
 Vi skal grunde din Roes!
 Nordmænd vi er, Døden vi seer,
 Trodser den sejrende!

Chor. | Nordmænd vi er, Døden vi seer,
 Trodser den sejrende!

W. Stephanson.